

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
6.Bf.395/2013/24. szám

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év július hó 2. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A társtettesként, különösen nagy értékre, dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás büntette és más bűncselekmények miatt **I.r. vádlott és társai** ellen indított büntető ügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2013. június 13. napján kihirdetett 15.B.15/2011/70. számú ítéletét **megváltoztatja**.

III.r. vádlott cselekményét bűnsegédként elkövetett lopás büntettének [1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdés és (6) bekezdés) a) pontja] **minősíti**.

I.r. és II.r. vádlottak bűncselekményének jogszabályi megjelölése a Btk. 370. § (1)-(2) bekezdés bc) pontja és (6) bekezdés b) pontja, míg **IV.r. vádlott** által elkövetett bűncselekmény jogszabályi megjelölése a Btk. 379. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdés a) pontja.

I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 3 (három) évi börtönbüntetésre,

II.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 2 (kettő) évi és 6 (hat) hónapi börtönbüntetésre, míg

IV.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 2 (kettő) évi börtönbüntetésre **súlyosítja**.

II.r. vádlottat 2 (kettő) évi közügyektől eltiltásra is,

IV.r. vádlottat 200 (kettőszáz) napi tétel, napi tételenként 5.000,- (ötezer) forint pénzbüntetésre is **ítéli**.

IV.r. vádlottnál az 1.000.000 (egymillió) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben 1 (egy) napi tétel összegének a helyébe 1 (egy) napi szabadságvesztés lép.

I.r. és II.r. vádlottak a szabadságvesztés büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsáthatóak feltételes szabadságra.

IV.r. vádlott tekintetében a szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre függeszti fel. E büntetés végrehajtása esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés 2/3 tartamának kitöltését követő nap.

II.r. vádlottnál a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére, **I.r., II.r., III.r. vádlottak** vonatkozásában a vagyonelkobzásra vonatkozó, míg **IV.r. vádlott** tekintetében az előzetes mentesítésre vonatkozó ítéleti rendelkezéseket mellőzi.

A Budapest Környéki Törvényszék Letéti Csoportjánál 10032000-01484681-21000005 számlára befizetett (Bl.009 09125, BL.00247/2009/1. bevételi sorszámon nyilvántartott) 1.580.000 (egymillió- ötszáznyolcvanezer) forintot a polgári jogi igény biztosítására visszatartja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **I.r., II.r., III.r.**, valamint **IV.r. vádlottak** tekintetében helybenhagyja.

Kötelezi **I.r. vádlottat** a másodfokú eljárás során felmerült 10.160,- (tízezer-egyszázhatvan) forint, **II.r. vádlottat** 8.880,- (nyolcezer- nyolcszáznyolcvan) forint bűnügyi költség megfizetésére, míg a további 40.860,- (negyvenezer-nyolcszázhatvan) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Indokolás:

A Budapest Környéki Törvényszék a 2013. június 13. napján kihirdetett 15.B.15/2011/70. számú ítéletével **I. és II.r. vádlottakat** a Btk. 316. § (1) bekezdésébe ütköző (2) bekezdés d./ és (7) bekezdés b./ pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás büntetében, **III.r. vádlottat** a Btk. 316. § (1) bekezdésébe ütköző (2) bekezdés d./ és (7) bekezdés b./ pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett lopás büntetében, **IV.r. vádlottat** a Btk. 326. § (1) bekezdésébe ütköző (5) bekezdés a./ pontja szerint minősülő orgazdaság büntetében mondta ki bűnösnek, ezért **I.r. vádlottat** 2 év 4 hónapi börtönbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra, **II.r. vádlottat** 2 évi börtönbüntetésre, **III.r. vádlottat**, mint visszaesőt, 2 évi börtönbüntetésre, **IV.r. vádlottat** 1 év börtönbüntetésre ítélte. **II.r. és III.r. vádlottnál** 5-5 évi és **IV.r. vádlottnál** 2 évi próbaidőre felfüggesztette a börtönbüntetés végrehajtását, **I.r. vádlott** tekintetében megállapította, hogy a börtönbüntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható, **III.r. vádlottnál** pedig, hogy pártfogó felügyelet alatt áll. **IV.r. vádlottat** előzetesen mentesítette a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól. **I., II., III.r. és IV.r. vádlottak** tekintetében az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába, illetve annak végrehajtása esetén beszámítani rendelte. **I., II.r. vádlottak** tekintetében 1.500.000, **III.r. vádlott** tekintetében 5.000.000 forint vagyonelkobzást rendelt el. A magánfél által előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt tárgyakról, a letéti számlára befizetett összeg lefoglalását

megszüntette, 1.000.000 forint tekintetében vagyonekobzást rendelt el, míg a fennmaradó 580.000 forintot visszatartotta a polgári jogi igény biztosítására. A vádlottakat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd törvényes határidőn belül I., II., III. és IV.r. vádlottak vonatkozásában büntetésük súlyosítása érdekében fellebbezést jelentett be. Mellékelte fellebbezésének írásbeli indokolását, melyben kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján helyesen minősítette a vádlottak terhére rótt bűncselekményeket, azonban velük szemben eltúlzottan enyhe büntetést szabott ki. Álláspontja szerint I., II.r. vádlottak cselekményével csak súlyosabb, végrehajtandó börtönbüntetés áll arányban, III.r. vádlott tekintetében pedig indokolatlan a szabadságvesztés felfüggesztése. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság IV.r. vádlott tekintetében is eltúlzottan enyhe büntetést alkalmazott, és tévedett, amikor e vádlottat előzetes mentesítésben részesítette. Indítványozta ezért, hogy a másodfokú bíróság I. és II.r. vádlottakat hosszabb tartamú börtönbüntetésre ítélje, és őket a közügyektől tiltsa el, III.r. **vádlottat** ítélje végrehajtandó börtönbüntetésre, és közügyektől eltiltásra, IV.r. vádlottat pedig hosszabb tartamú próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, valamint jelentős összegű pénzmellékbüntetésre.

I., II., III., IV.r. vádlottak és védőik az elsőfokú ítéletet tudomásul vették. III.r. vádlott védője csatolta észrevételeit. Ebben vitatta védence terhére megállapított bűncselekmény jogi minősítését. Álláspontja szerint az ítéleti tényállás nem tartalmaz olyan körülményt, amelyből arra lehetne következtetni, hogy III.r. vádlott tudott volna arról, hogy a cselekmény tetteseinek dolog elleni erőszakot fognak alkalmazni az eltulajdonítás során. Álláspontja szerint a bűnsegély járulékos jellegére tekintettel a bűnsegéd a súlyosabb eredményért, sem a minőségi, sem a mennyiségi túllépésért nem felel, ha arra a szándéka nem terjed ki. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elkövetéskor hatályos büntető törvénykönyv alapján a vádlott cselekményét minősítse a Btk. 316. § (1) bekezdésébe ütköző (6) bekezdés a./ pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett lopás büntetnének. Az ügyészi indítvánnyal egyezően indítványozta a vagyonekobzásra vonatkozó ítéleti rendelkezés mellőzését. A nyomatékos enyhítő körülményekre figyelemmel az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt a büntetés kiszabása tekintetében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.893/2013/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést kiegészítéssel tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyes tényállás alapján vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, és helyesen minősítette a vádlottak cselekményét. Álláspontja szerint azonban a kiszabott büntetés nem tükrözi a vádlottak terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyát, az elsőfokú bíróság eltúlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek. E körben kifejtette, hogy a vádlottak társtettesként, tehát társas bűnelkövetés formájában valósították meg a terhükre rótt bűncselekményt, amely miatt cselekményük társadalomra veszélyessége nagyobb fokú. II.r. vádlottnál, és a visszaeső III.r. vádlott tekintetében nincs olyan méltánylást érdemlő körülmény,

amely alapot teremtené a szabadságvesztés felfüggesztésére. Kifejtette, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, a börtönbüntetések mértékének meghatározásakor, ezért a kiszabott büntetés egyik vádlott tekintetében sem alkalmas a speciális prevenció elérésére. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság törvényi előfeltétel hiányában mentesítette IV.r. vádlottat előzetesen a büntetett előélethez fűződő hátrányok alól, és tévedett, amikor vele szemben nem alkalmazott pénzmellékbüntetést a törvény kötelező rendelkezése alapján. Álláspontja szerint anyagi jogszabályt sértően tévedett az elsőfokú bíróság, amikor I-III.r. vádlottaknál vagyonekobzást rendelt el, figyelemmel arra, hogy az elkövetőkkel szemben a magánfél polgári jogi igényt terjesztett elő. Indítványozta ezért az erre való rendelkezés mellőzését, és a lefoglalással érintett összeg polgári jogi igény biztosítására történő visszatartását. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság I.r. vádlottal szemben hosszabb tartamú börtönbüntetést és közügyektől eltiltást szabjon ki, mellőzze a börtönbüntetés fele részének letöltése utáni feltételes szabadságra bocsátásról szóló rendelkezést, II. és III.r. vádlottak tekintetében végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás, IV.r. vádlott vonatkozásában pedig hosszabb tartamú felfüggesztett börtönbüntetés és pénzbüntetés kiszabására tett indítványt azzal, hogy az előzetes mentesítésről szóló rendelkezést mellőzze. Indítványozta továbbá a vagyonekobzásról szóló rendelkezés mellőzését is.

A másodfokú nyilvános ülésen I.r. vádlott védője az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az ügyet felderítette, a szükséges bizonyítást lefolytatta. Jogi álláspontja szerint nem indokolt védencével szemben a büntetés súlyosítása, figyelemmel az enyhítő körülmények túlsúlyára. Védence három kiskorú gyermek eltartásáról köteles gondoskodni, felelősségteljes munkát végez, a cselekmény óta életvezetését megváltoztatta. A jelentős időmúlásra is figyelemmel a kiszabott büntetés helybenhagyására tett indítványt, valamint - csatlakozva az ügyészhez - maga is indítványozta a vagyonekobzás mellőzését.

II.r. vádlott védője az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Kiemelte, hogy védence végig együttműködött a hatósággal, segítette az ügy felderítését. Az elsőfokú bíróság megindokolta az általa alkalmazott büntetést. Figyelemmel a jelentős időmúlásra is, egy súlyosabb büntetés nem szolgálná a büntetési célokat. Védence biztos állással rendelkezik, családjáról gondoskodik, ezért a végrehajtandó szabadságvesztés nemcsak őt, hanem családját is súlyosan érintené.

III.r. vádlott védője írásbeli beadványát továbbra is fenntartva az ügyészi fellebbezés elutasítását indítványozta. Álláspontja szerint nincs olyan új körülmény, ami indokolná védencével szemben a végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását. Felhívta a figyelmet arra, hogy védence az ügy sértettjével megegyezett, összesen 3.000.000 forintot visszafizetett, és a sértett úgy nyilatkozott, hogy további igényt vele szemben nem támaszt. A cselekmény jogi minősítésével kapcsolatban kifejtette, hogy nincs olyan adat, amely szerint védence tudott volna arról, hogy a lopást a tettesek dolog elleni erőszakkal valósítják meg. Felhívta a figyelmet arra,

hogy a vádirat is azt tartalmazza, hogy a vádlottak helyismeretük és ismeretségük révén akartak telefonokat eltulajdonítani. Figyelemmel arra, hogy a bűnsegéd csak azért felel, amit tudata átfogott, véleménye szerint nem róható védenccé terhére a dolog elleni erőszakkal történő elkövetés. Indítványozta ezért, hogy a másodfokú bíróság az ítéletet változtassa meg, és védenccé cselekményét a Btk. 316. § (1) bekezdésébe ütköző (6) bekezdés a./ pontja szerint minősülő lopás büntetnének minősítse a cselekmény elkövetése idején hatályos büntető jogszabály alapján. Mindezek alapján védenccé cselekményének enyhébb minősítése mellett is a kiszabott büntetés helybenhagyására tett indítványt.

IV.r. vádlott védője perbeszédében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eleget tett a hatályon kívül helyező végzésben foglaltaknak. Nem vitatta az ítélet tényállását, és jogi minősítését sem. Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság megfelelően értékelte a bűnösségi körülményeket, az ügyész büntetés súlyosítására irányuló fellebbezésének elutasítását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 349. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részét illetően bírálta felül. Az elsőfokú bíróság ugyanis eljárta még VI., VII. és V.r. vádlottakkal szemben is, akik tekintetében az elsőfokú ítélet jogorvoslatok hiányában jogerőre emelkedett.

Az ügy előzménye volt, hogy a Fővárosi Ítéltábla 2011. február 09. napján kihirdetett 6.Bf.353/2010/10. számú végzésével a Pest Megyei Bíróság 23.B.92/2008/96. számú ítéletét I.r. vádlott és társai tekintetében hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárása során az ítéltábla iránymutatása alapján járt el, az eljárási szabályokat betartotta, az ülnök változásra figyelemmel a tárgyalást előlről kezdte, és azt az iratok ismertetésével megismételte.

I. és II.r. vádlottak a megismételt eljárás során nem tettek vallomást, az elsőfokú bíróság a Be. 291. § (1) bekezdése alapján törvényesen olvasta fel a korábbi eljárási szakaszokban tett vallomásaikat. Lényegében e vádlottak ténybeli, bűnösségükre is kiterjedő beismerő vallomást tettek, vallomásukkal további vádlott társaikat is bűncselekmény elkövetésével terheltek. III.r. vádlott vallomásában felelősségét részben ismerte el, védekezésének lényege szerint orgazdaságot és nem bűnsegédként elkövetett lopást valósított meg. IV.r. vádlott tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését.

Az elsőfokú bíróság kihallgatta az ügygel érintett tanúkat, a Fővárosi Ítéltábla iránymutatása szerint tárgyszakértőt rendelt ki, akinek a szakvéleménye alapján állapította meg az elkövetési értéket. Ítéletének tényállását az általa feltárt és mérlegelt bizonyítékok alapján állapította meg. Nem fogadta el IV.r. vádlott tagadását, ítéletének e vádlottra vonatkozó tényállását **tanú1** tárgyaláson ismertetett vallomása, illetve az azt alátámasztó közvetett bizonyítékok, köztük a híváslisták

adatai alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság a releváns bizonyítékokat értékelési körébe vonta, bizonyítékokat értékelő tevékenysége a logika szabályainak megfelelt, indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett.

A másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján a tényállást annak pontatlansága miatt a következőkkel helyesbíti.

Az ítélet 7. oldal 5. bekezdésében nyilvánvalóan elírási hiba miatt szerepel rosszul **III.r. vádlott** tekintetében az ítélet dátuma, amely helyesen 2004. március 05-e. Az ítélet 10. oldalán az 1. bekezdésben tévesen szerepel a 838 darab Nokia 6280 típusú mobiltelefon értéke, amely helyesen 57.319.200 forint. A másodfokú bíróság kiegészíti továbbá az ítélet 13. oldalán lévő tényállást azzal, hogy **III.r. vádlott** további 1.500.000 forintot megfizetett a sértett részére. E pontosításokkal az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és azt a Fővárosi Ítéltábla elfogadta felülbírálata alapjául.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére, és **III.r. vádlott** kivételével helyesen minősítette cselekményeiket is. A Be. 2. §-ára figyelemmel a másodfokú bíróság a I. II. és IV. r. vádlottak cselekményeit azok elbírálásakor hatályos büntető jogszabályok szerint bírálta el, figyelemmel arra, hogy álláspontja szerint az kedvezőbb a vádlottakra nézve. **III.r. vádlottnál** az elkövetés idején hatályos büntető jogszabályokat vette alapul, figyelemmel arra, hogy az ő vonatkozásában, mivel visszaesőnek minősül, az új Btk. nem teremti meg a kedvezőbb elbírálás lehetőségét.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletének 24. oldalán kifejtett indokolással a jogi minősítés tekintetében. I. és II.r. vádlottak 50.000.000 forintot meghaladó értékű mobiltelefonokat, dolog elleni erőszak alkalmazásával, együttesen tulajdonítottak el, ezzel társtettesként megvalósították a különösen nagy értékre, dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás büntettét. Figyelemmel arra, hogy a másodfokú bíróság az új Btk. szabályait alkalmazta, a vádlottak cselekményének jogszabályi megjelölését I., és II.r. vádlottak tekintetében a Btk. 370. § (1)-(2) bekezdés b., c./ pontja és (6) bekezdés b./ pontja szerint határozta meg.

IV.r. vádlott aki lopásból származó tárgyak elidegenítésében vagyoni haszonszerzés végett vett részt, ezzel maradéktalanul megvalósította az orgazdaság büntettének törvényi tényállási elemeit. E bűncselekmény jogszabályi megjelölése a Btk. 379. § (1) bekezdés c./ (5) bekezdés a./ pontja az elbírálás idején hatályos Btk. alapján.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett **III.r. vádlott** cselekményének jogi minősítésekor. Az irányadó tényállás nem tartalmazza, hogy **III.r. vádlott**, aki az ügy bűnsegéde, tudott volna arról, hogy a tettesek dolog elleni erőszak alkalmazásával tulajdonítják el a telefonokat. Nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy erről információja lett volna, vagy a tettesekkel történő megállapodása erre kiterjedt volna. A **III.r. vádlott** védője helyesen hivatkozik arra, hogy a bűnsegéd cselekménye, mint járulékos cselekmény a tettes cselekménye

szerint minősül, azonban szándékának ki kell terjednie a tettes által megvalósított bűncselekmény tényállási elemeire. Az irányadó bírói gyakorlat szerint a bűnsegéd nem felel a tettes olyan cselekményéért, amelyről az elkövetéskor nem tudott, amelyre bűnössége, ezen belül szándékossága nem terjed ki. (BH. 1986.485) Az irányadó tényállás szerint nem állapítható meg, hogy III.r. vádlott tudott az elkövetés részleteiről, erre vonatkozó vizsgálat sem a nyomozás, sem a tárgyalás során nem folyt, az ügy ebben a körben nem került felderítésre. Figyelemmel arra is, hogy a kétségeket a vádlott javára kell értékelni, ítéleti bizonyossággal nem vonható le arra következtetés, hogy tudott a cselekmény kivitelezéséről, hanem csak arra, hogy tisztában volt azzal, hogy lopás elkövetéséhez nyújt segítséget. Ezért még eshetőleg szándéka sem foghatta át, hogy olyan bűncselekményhez nyújt segítséget, ahol dolog elleni erőszakkal követik el a lopást. Minderre figyelemmel egyetértve a védői indítvánnyal, a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és III.r. vádlott cselekményét az 1978. évi IV. törvény 316. § (1) és (6) bekezdés a./ pontja szerint minősítette. A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a visszaeső III.r. vádlott tekintetében az elbíráláskori jogszabályok nem teremtik meg a kedvezőbb elbírálás feltételeit, mivel a bűncselekmény büntetési tétele nem változott és a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés szerint ugyanúgy a büntetés kitöltésének $\frac{3}{4}$ -ed része után lenne feltételes szabadságra bocsátható. mivel visszaesőnek minősül.

A vádlottak terhére bejelentett ügyészi fellebbezést a másodfokú bíróság I., II. és IV.r. vádlottak vonatkozásában találta megalapozottnak.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket, melyek kiegészítendőek azzal, hogy a jelentős időmúlás további enyhítő körülmény valamennyi vádlott tekintetében, továbbá, hogy enyhítő körülményként kell értékelni III.r. vádlott vonatkozásában, hogy további kártérítést teljesített.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság I., II. és IV.r. vádlottak tekintetében eltúlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek, és nem volt figyelemmel a vád tárgyává tett cselekmények konkrét tárgyi súlyára, a cselekmény szervezett elkövetésében kifejezésre jutó magasabb társadalomra veszélyességre. Mindezek alapján egyetértve az ügyészi indítvánnyal, a másodfokú bíróság - továbbra is alkalmazhatónak tartva az enyhítő szakaszt - az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és I.r. vádlott büntetését 3 évi, II.r. vádlott büntetését pedig 2 év 6 hónap börtönbüntetésre súlyosította. A végrehajtandó szabadságvesztés mellett II.r. vádlottat 2 évi közügyektől eltiltásra is ítélte. A másodfokú bíróság álláspontja szerint I.r. vádlottnál a súlyosabb tartamú, II.r. vádlottnál a súlyosabb tartamú és végrehajtandó szabadságvesztés alkalmas a büntetési célok elérésére, ugyanakkor a jelentős időmúlásra figyelemmel nem tartotta szükségesnek a törvény szigorának alkalmazását, ezért a Btk. 82.§ (2) bekezdés b/ pontja alapján az irányadó törvényi tételkeret alatt határozta meg a szabadságvesztések mértékét.

A másodfokú bíróság I. és II.r. vádlott tekintetében a Btk. 38.§ (2) bekezdés a/ pontja alapján megállapította, hogy szabadságvesztés büntetésük 2/3-ad része után bocsáthatóak feltételes szabadságra.

IV.r. vádlott tekintetében szintén egyetértett az ügyészi indítvánnyal, és a börtönbüntetés mértékének súlyosítását tartotta indokoltnak. Ezért **IV.r. vádlottal** szemben kiszabott börtönbüntetést 2 évre súlyosította azzal, hogy még lehetőséget látott a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére. Álláspontja szerint azonban a felfüggesztés időtartamának felemelése is szükséges, ezért a szabadságvesztés végrehajtását 4 évi próbaidőre függesztette fel. Az ő tekintetében is megállapította, hogy a büntetés végrehajtása esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés 2/3-ad tartamának kitöltését követő nap.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint tévedett az elsőfokú büntető tanács, amikor IV.r. vádlottat mentesítette a büntetett előlethez fűződő hátrányok alól. A bíróság IV.r. vádlottat vagyon elleni bűncselekmény miatt marasztalta, maga sem észlelt olyan különös méltánylást érdemlő okot, amely indokolta volna mentesítését, ezért az erre vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzte.

A Btk. 74. § (5) bekezdés a/ pontja szerint nem rendelhető el vagyonelkobzás arra a vagyonra, amely a büntetőeljárás során érvényesített polgári jogi igény fedezetéül szolgál. Figyelemmel arra, hogy a sértett polgári jogi igényt terjesztett elő, ezért a vagyonelkobzásra vonatkozó ítéleti rendelkezést a másodfokú bíróság mellőzte, és a letéti számlára befizetett 1.580.000 forintot a polgári jogi igény biztosítására rendelte visszatartani.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla I., II., III. és IV.r. vádlottak tekintetében helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban I. és II.r. vádlottak kirendelt védőjének működésével kapcsolatban merült fel bűnügyi költség, melynek megfizetésére a Fővárosi Ítéltábla e vádlottakat kötelezte a Be. 338. § (1) bekezdése alapján, illetve megállapította, hogy a tolmács működésével kapcsolatban felmerült bűnügyi költséget a Be. 339. § (2) bekezdése alapján az állam viseli.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be. 372. § (1)-(2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2014. július 2.

. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt s.k.
előadó bíró

. Mészáros László s.k.
szavazó bíró

A Budapest Környéki Törvényszék ítélete I., II., III. és IV.r. **vádlottak** tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és III.r., IV.r. vádlottak szabadságvesztése kivételével végrehajtható.

Budapest, 2014. július 2.

. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke